Presstopp nästa Boteblad 25/11

Anna Sundberg föddes och växte upp på Boteås största hemman
SIDAN 16

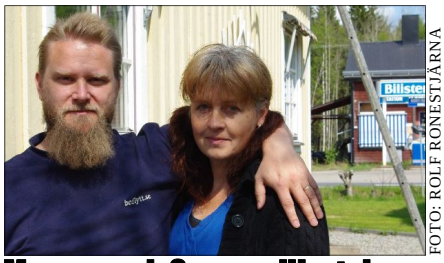

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Marcus och Susann Hjortsberg trivs med lugnet i Boteå SIDAN 12

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Maria Sahlin och Jan Isaksson är förälskade i sitt hus SIDAN 21

Botebladet

HÖSTEN 2011 Ansvarig utgivare: Boteåparlamentet

Välbesökt Hästens Dag hölls i Offer

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Folk och fä verkade trivas bra på Hästens Dag. SIDAN 8

Nya ägarna på Offer börjar att bo in sig

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Birgitta Edström och Karl-Gösta Långberg i Offer. SIDAN 10

Många höjdpunkter på årets Holmgång

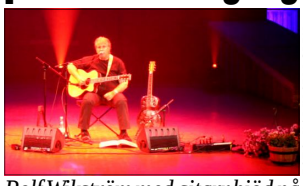

FOTO: KARIN SELLGREN

Rolf Wikström med gitarr bjöd på bra scenuppträdande. SIDAN 14

Övrigt innehåll:

	Sidan
Anslagstavlan	34-35
Arne och Arga Gubben	32
Botekrysset	33
Boteå Filmstudio	29
Boteåparlamentet	19-20
Dokumentfyndet i Törsta	20
Kalknäs skola	3,15,22-23
Paranyheter	26
Receptet	35
Reseguiden	28
Undroms IF	24-25

RADIO VÄSTERNORRLAND BESÖKTE STRANDEN I UNDROM!

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteå fick förtroende att stå som värd på Radio Västernorrlands allsångsturné

Dussinet Boteåbor medverkade i samband med Allsångskvällen på stranden. Förutom sång av Bert Holmsten, Ann-Charlotte Agrell och Emil Assergård spelade även Kalknäs Knatteband.

Den radiosända allsångskvällen lockade storpublik

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteåborna drog man ur huse när det bjöds på allsång en vacker julikväll. Satsningen var ett samarrangemang mellan några av bygdens föreningar. SIDAN 4

Ny klockstapel invigd vid Styrnäs kyrka

Härnösands biskop klippte bandet

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

SIDAN 6

SIDAN 28: NU KAN BOTEÅ STÅTA MED EN ALLDELES EGEN VÄRLDSMÄSTARE

Sidan 27: Orädda Lännäsbor utsatte sig själva för livsfara

LEDAREN

Välkommen att ta del av ännu ett fullmatat nummer av Botebladet, Boteås egen tidning! Som vanligt vill jag rikta ett stort tack till alla Er som på olika sätt bidragit till tidningens innehåll, antingen via reportage eller annat!

Den här gången var det mesta av tidningens innehåll tvunget att vara klart innan juli månads utgång, eftersom vi hade sen semester i år och därför minimalt med tid innan presstopp.

Än en gång förundras jag över den omfattande verksamhet som bygden ständigt har att erbjuda. Det är inte utan att redaktörskapet för tidningen underlättas av det. Tyvärr finns det dock en risk att en del arrangemang hamnar mellan stolarna p g a att de inte annonseras tillräckligt tydligt. Ring eller maila därför gärna om Ni har nån verksamhet på gång som kan vara värt att skriva om. Men ta framförallt vara på möjlighet att annonsera verksamheten på Boteåparlamentets hemsida (se artikel sidan 20). Det är nämligen många som går in där varje dag för att stämma av med vad som händer i bygden.

Nästa nummer av Botebladet kommer ut vecka 48-49 och sträcker sig februari månad ut.

Ha en riktigt skön höst och väl mött på alla de trevliga och intressanta satsningar som bygden har att erbjuda!

Bilden nedan visar hur Botebladet såg ut för exakt tio år sedan. Gamla nummer finns till försäljning!

PRESSTOPP BOTEBLADET
Bosse Kramsjö delar med sig av sina erfarenheter från Bangladesh i en alldeles nyutkommen bok
Musikunderstödsingen på Kalkmässkolan har fått ett rejält lyft i höst
Botebladet
HÖSTEN 2001
Daniel Håsholm har gjort sitt första allsvenska mål
INTRESSANT FILMHÖST HOS BOTEÅ FILMSTUDIO
Start välkomnande i vallet till Boteåparlamentet
Gammalt och nytt i höstens filmutbud
Innehåll:
BREDBANDSSATSNING I BOTEÅ
Boteåparlamentet vidtar en uppslutning vid nästa informationsträff
SIDAN 7: ANNICAS LIV FÖRÄNDRADES RADIKALT FÖR SEX ÅR SEDAN!
Sidan 18 Kyrkovallet äger rum i Överlännäs Församlingshem den 16 september

Rolf Ronestjärna, chefredaktör

Kontakta gärna oss i redaktionen:
Rolf Ronestjärna 0612-601 23
Erik Sundberg 0612-603 05
Irén Freijs 073-806 43 04

STOP PRESSTOPP
NÄSTA BOTEBLAD
fredagen den 25/11 2011
Notera detta datum i Din planering!

Signerat

Jag trivs bäst i öppna landskap,
nära havet vill jag bo.... Jag älskar skogen och de öppna landskapen, men även havet har en plats i mitt hjärta. Nu bor jag inte direkt vid havet, men jag kan känna kontakten med havet via Ångermanälven.

Jag har den stora förmånen att bo med närheten till de stora skogarna och ha ett jobb där jag verkligen får uppleva kontakten med havet. En stor del av tiden på jobbet tillbringar jag intill Norrlandskusten eller långt ute till havs. Ibland får jag känna av havets vrede när stora vågor på senhösten får fartyget att kränga kraftigt, regnet piskar mot rutan, sikten är dålig och jag måste hålla i mig för att inte falla av stolen. Men det är de vackra sommardagarna som jag minns bäst.

Höga kusten är fantastiskt vacker att beskåda från havssidan i en båt. Emellanåt har jag tillfälle att lägga till och gå iland på vackra platser som Högbonden, Ulvön, Trysunda, Barsta, Bönhamn, Norrfällsviken och Lövvik. Listan kan göras lång på alla de vackra platser som finns längs kusten. En strålande sommardag är det en njutning bara att passera och beskåda dessa platser. Solen glittrar i krusningarna på vattnet och de höga gröna bergen tornar upp bakom små röda sjöbodar och hus som ligger skyddade inne i viken. Där har fiskare i århundraden bott, kämpat i höststormarna och levt av vad havet har att ge. Numera är de flesta byggnaderna sommarstugor, men det vackra består.

För sex år sedan flyttade jag med familjen till Arlom i Boteå, där skogen och de öppna landskapen dominerar. Jag har väl alltid haft ett gott förhållande till skogen, men det var här som den verkliga kärleken till skogen uppstod. Jag ser skogen som ett jättestort rum, som erbjuder massor av upplevelser och aktiviteter för alla som vill ta del av allt som skogen har att erbjuda. I skogen kan vi jaga, plocka bär och svamp, studera naturen eller bara koppla av. Att vistas i skogen som rekreation har ett stort värde i vårt moderna och stressade samhälle. Tyvärr är det alltför sällan som jag tar mig tid att gå ut i skogen utan röjsågen. Älgjakten är ett exempel på ett bra skäl för mig att uppleva skogen som en plats för upplevelser, återhämtning och vila. Jag tänker mig en tidig morgon på passet, när solens första strålar skymtar fram mellan tallstammarna och den fuktiga morgondimman börjar lätta. Efter att jag suttit stilla en stund och bara lyssnat på tystnaden börjar skogen vakna till liv. Ett prasslande ljud hörs och en ekorre springer uppför en stam en bit ifrån mig, samtidigt som några småfåglar börjar kvittra i höjd med trädkronorna. När jag sitter stilla i naturen på det sättet, blir jag snart ett med den och efter ett tag bryr den sig inte om att jag sitter där. Då börjar jag tänka på saker som jag annars inte tar mig tid till, jag landar i mig själv, en sorts nyttig meditation som städar i mitt inre. Jag önskar att alla människor fick uppleva detta, även de som inte sätter sig på pass. Men att bara gå ut i skogen och sätta sig ensam på en stubbe och fundera är det nog inte många som gör.

Richard Strand, Arlom

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Robert Ekström fick den stora äran att, inför imponerade barn, klippa bandet vid trädkojan.

Förskolans föräldrar har sysslat med kojbygge under våren

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Invigningen bjöd även på grillning av hamburgare.

Kojorna invigdes med pompa och ståt

Under ett par kvällar i juni har en handfull föräldrar, till barn på *Blåklockans Förskola* i *Undrom*, samlats för att snickra ”kojor” på lekområdet vid *Kalknäs skola*.

Idén till bygget väcktes av *Karin Sellgren* och *Jeanette Vestlund* i samband med ett skolrådsmöte. Efter klartecken av skolans rektor, och sponsring från olika företag, skred man till verket. Utöver kojorna iordningställde man även en snickarbänk och en diskbänk intill en vägg. Tisdagen den 21:a juni hölls högtidlig invigning och det skålades i *Pommac* och klipptes band.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Karin Sellgren, en av initiativtagarna till kojbygget, klippte bandet för det nybyggda lillhuset.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ca 350 personer fanns på plats på badstranden när Radio Västernorrland kom på besök.

Megasuccé för allsångspremiären på stranden i Undrom

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

En och annan i publiken stämde in i sången.

BUG, Botaton och Boteå-Styrnäs LRF bjöd Boteåborna på en oförglömlig upplevelse

Succé stavas den allsångspremiär som anordnades vid stranden i *Undrom* torsdagen den 14:e juli. Vädret var nämligen helt perfekt och trots den något begränsade möjligheten till förannonsering, så dök det upp ca 400 allsångssugna personer från både när och fjärran.

Men låt oss börja från början! Tidigare under sommaren efterlyste *Radio Västernorrland* byar som kunde tänkas stå som värd för kanalens planerade allsångsturné runt om i länet. Av en händelse fick *Laila Lindholm*, i *Boteå Utvecklingsgrupp*

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bert Holmsten, Ann-Charlotte Agrell, Emil Assergård och Helena Bruhn tog gemensamt ton.

och *Boteåparlamentet*, vetskap om detta och tog därför och anmälde *Undrom*. Döm av hennes, och hela bygdens, förvåning när sedan *Undrom* valdes ut till premiärplats, med mindre än en vecka att planera och sy ihop det hela. Men med gemensamma bykrafter lyckades man att uppfylla radiokanalens önskemål om att även kunna erbjuda vissa kringarrangemang, såsom korv- och fikaförsäljning, ponnyridning och fiskdamm. Laila lyckades t o m, med hjälp av sina flinka bröder på besök, att snickra ihop en gedigen scen av spillrorna av de nyss rivna gung- och lekställningarna på stranden.

Allsångspremiären, som också sändes direkt i *Radio Västernorrlands P4*, torde ha fallit alla närvarande musikälskare på läppen. Förutom de obligatoriska allsångerna, som sammanställts av *Anna Törner* och som nu leddes av P4:s *Helena Bruhn*, bjöds det även på uppskattade sånginsatser av bygdens lokala förmågor, såsom *Bert Holmsten*, *Emil Assergård*, *Ann-Charlotte Agrell* och *Lars Blomén* (som framförde en kärlekssång till sin nyblivna fru Birgitta). Efter sändningstid medverkade dessutom *Kalknäs Knatteband*.

Arrangemanget var hur som helst hellyckat och *Botebladet* vill därför framföra ett stort tack till alla er som bidrog till det!

av Rolf Ronestjärna

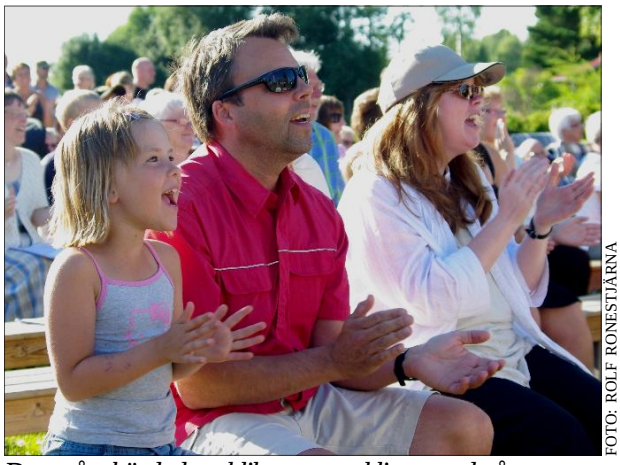

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Den månghövdade publiken var verkligen med på noterna.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Therese Hellström Näsholm svalkade sig i fiskdammen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

De uppbullade kakorna gick åt som smör i solsken.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Arrangörerna belönades med en fin pokal.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Snart rutinerade Kalknäs Knatteband hade sin första spelning av tre inom loppet av tre dagar.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Folk kom från när och fjärran för att bevittna invigningen av den nya klockstapeln i Styrnäs.

Nya klockstapeln vid Styrnäs kyrka invigdes av biskopen

Gålsjö kapells gamla klocka har fått ett nytt hem i Styrnäs kyrkas nya klockstapel

Ding, dong, ding, dong lät det när den nya klockstapeln, nere vid älvkanten vid *Styrnäs kyrka*, invigdes tisdagen den 21:a juni.

Det har hunnit gå 163 år sedan det senast stod en klockstapel vid *Styrnäs kyrka*. Den förra monterades nämligen ned i samband med att gamla kyrkan i *Styrnäs* revs. Men med hjälp av den forne tyske medborgaren *Horst Tessmans* gedigna snickerifärdigheter kan nu Styrnäsborna, tillsammans med församlingens kyrkoråd, glädja sig över att åter förfoga över en alldeles egen klockstapel. Själva upprinnelsen till projektet var att församlingen tidigare i år fick ta emot *Gålsjö kapells* kyrkklocka som gåva. Tack vare bidrag från bl a *Vattenregleringsfonden* och *Boteå pastorats stiftelse* blev byggnationen möjlig.

Arbetet, att färdigställa den 1,5 ton tunga och 5,20 meter höga stapeln, har tagit drygt tre månader. Stapeln består av fem träslag, men är i huvudsak byggd av gran och tall. En kort tid efter invigningen behandlades klockstapeln med trätjära för att öka hållbarheten och förlänga dess livslängd. Enligt

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Den nya klockstapeln i Styrnäs är bedårande vacker.

Horst Tessman kommer stapeln att klara väder och vind i minst 200 år (du som år 2211 läser den arkiverade upplagan av *Botebladet* har ju möjlighet att kontrollera riktigheten i detta påstående).

En ganska ansenlig skara människor hade, kvällen till ära, trotsat det ganska kyliga och ostadiga vädret, för att bevittna det historiska ögonblick då den nybyggda klockstapeln vid *Styrnäs kyrka* invigdes. På plats fanns även *Tuulikki Koivunen Bylund*, *Härnösands* ganska nytillträdde biskop, som för allra första gången förärade *Styrnäs* med ett besök. Kvällens konferencier var *Staffan Larsson*, till vardags ordförande i *Styrnäs kyrkoråd*, som lugnt och metodiskt lotsade publiken genom kvällens olika begivenheter.

Efter tal av biskopen var det därefter dags för densamma att inviga klockstapeln genom att klippa det obligatoriska bandet. Klipp! Applåder! Därpå följde ett mäktigt trumpetsolo, varefter förre Styrnäsprästen *Lennart Thylander* resolut stegade fram och, med uppbådande av sina prästerliga krafter, premiärringde i klockan. Det torde givetvis varit en högtidlig stund för denne, beroende på hans starka koppling till både *Styrnäs* och till *Gålsjö bruk*.

På plats fanns likaså den populära gruppen *Lommra* som, med *Thylle* i spetsen, under hela invigningskvällen, bjöd på värmande och uppskattad musikunderhållning. Tyvärr fick dock programmet kortas ned rejält, eftersom vädret vartefter försämrades avsevärt under kvällen.

av Rolf Ronestjärna

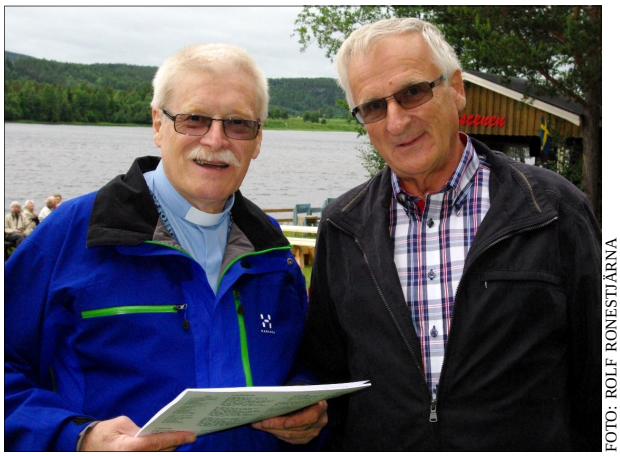

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lennart Thylander och Staffan Larsson minglade.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Tuulikki Koivunen Bylund och Horst Tessman.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lars-Erik Öberg bjöd på vackra trumpetsolon.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lommras musikaliska utsvävningar värmde publiken i den något kylslagna junikvällen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Att åka sulky, bakom Jeanette Vestlunds ponny, var en populär aktivitet bland de yngsta.

Hästens Dag i Offer lockade många från när och fjärran

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Nina Brandt gav även goda råd till de yngre.

Hästen i centrum i strålande solsken

På Sveriges nationaldag, d v s den 6:e juni, anordnades *Hästens Dag* på *Offers gård* i *Offer*, ett samarrangemang mellan *Boteå-Styrnäs LRF* och *Undromsanders*.

Man kan lugnt säga att arrangörerna hade tur med vädret, eftersom det, dagen till ära, bjöds på strålande solsken från klarblå himmel. Detta faktum torde givetvis ha bidragit till den mycket goda tillslutningen av besökare, från både bygden och från andra håll.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Nina Brandts imponerande dressyruppvisning var även det ett uppskattat inslag i programmet.

Just hästen kom, av förklarliga skäl, att stå i centrum under dagen. Utöver ponnyridning och tur med häst och vagn bjöds det även på en intressant hästuppvisning, där *Nina Brandt*, från *Håsjö*, gav prov på s k *frihetsdressyr*. Det var synnerligen imponerande att se hur hon, med ytterst små medel, kunde ha fullständig kontroll över sin häst och få den att lyda minsta vink.

För den som blev lite småsugen, efter något att stoppa i munnen, fanns det även möjlighet att införskaffa diverse förtäring. Dels sålde klass 5, på *Kalknäs skola*, fika och dessutom hade de nya ägarna på *Offer* hamburgare till försäljning. Det var även premiär för deras återtruntloppis på gården.

För de som gjorde sig extra besvär att gå en bit, blev det även tillfälle att vara med om det trevliga hästbetesutsläppet av ettåriga hingstar och ston. Den som, till en början, sprang allra mest var dock *Anders Bodin*, alias *Undromsanders*, som behövde göra ett antal snabba ärenden i olika riktningar. När väl hästarna var lös, tog det dessutom en stund innan de väl fattade galoppen att det var fritt fram för dem att dra iväg. Men då blev det fart på dem!

Sammantaget kan man konstatera att det var ett väldigt lyckat och trevligt arrangemang som tål att upprepas!

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Offers nya ägare passade på att kränga lite burgare.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

En del besökare passade på att njuta i solskenet.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det tog en stund innan hästarna fattade galoppen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

En grupp intresserade fanns på plats vid utsläppet.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Anders Bodin kunde lättat pusta ut efter det att unghästarna slutligen hade släppts lösa.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

I Karl-Gösta Långbergs och Birgitta Edströms loppmarknad i Offer kan man hitta det mesta.

Offers gårds nya ägare har många planer inför framtiden

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Karl-Gösta och Birgitta tar sig en svängom vid logen.

Logdansstart står högst på önskelistan

För lite drygt ett år sedan bytte *Offers gård* ägare (se *Botebladets* sommarnummer 2010). Sedan dess har de nya ägarna, *Karl-Gösta Långberg* och *Birgitta Edström*, lagt ned väldigt mycket tid på att renovera och fixa iordning gården. Resultatet har inte låtit vänta på sig.

Mellan alla deras göromål får jag mig en kort pratstund med de båda, allt medan Karl-Gösta håller på och grejar med en av deras tre travhästar, som han tränar på hobbybasis och även hoppas kunna börja tävla med framledes.

Karl-Gösta är född och uppvuxen i *Sorsele*, men har bott de senaste 15 åren i *Haninge*. Där jobbade han de två sista åren hos *Stena Recycling*, ett av *Nordens* ledande återvinningsbolag. Två containrar på gården, innehållande järnskrot, vittnar om att han inte helt har klippt banden med sitt forna jobb. *”Jag tar emot järnskrot, så det är bara för Boteåborna att höra av sej till mej på 070-485 30 47”*, hälsar han glatt. Birgitta, som först den 1:a juli i år flyttade till *Offer*, kommer ursprungligen från *Lycksele*. 1976 flyttade även hon till *Haninge* och har sedan 1979 haft en anställning på Posten där.

Paret har många tankar och idéer för gården i framtiden. I samband med *Hästens Dag* (se föregående uppslag) förverkligade de en av sina planer, nämligen att dra igång en loppmarknad. De berättar att loppiset, som håller öppet varje helg, har lockat en hel del besökare så här långt. *”Skriv att vi är intresserade att köpa upp dödsbon!”*, säger Karl-Gösta. På ungefär samma tema är också det s k backluckeloppis, som de också hoppas kunna dra igång framöver. Likaså julmarknaden som de har tankar på att ha i logen som vätter ned mot *Högforsån*. *”Där räknar vi också med att kunna bjuda in till logdans redan nästa sommar”*, avslöjar de båda, samtidigt som de visar upp

den charmiga och mycket ändamålsenliga lokalen för *Botebladets* imponerade reporter. De berättar också att de tids nog tänker sig att odla en del rotfrukter för försäljning. *”Vår önskan och målsättning är att kunna utveckla gården och även kunna skapa nånting som kan bli bygden till nytta”*, fortsätter Karl-Gösta och Birgitta nickar instämmande.

Hur trivs de då i bygden så här långt? *”Vi trivs jättebra! Det var verkligen en jättefin gård som vi fick tag i över internet och vi behövde inte se mycket av den förrän vi hade bestämt oss. Vi tycker också att vi har hamnat i en väldigt fin bygd med bra människor och vi har likaså toppengrannar”*, konstaterar de båda samfällt.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

I Karl-Gösta Långbergs och Birgitta Edströms loppmarknad i Offer finns det mycket smått och gott.

FOTO: CAROLE GILLIS

De två kyrkbåtarna, hemmahörande i Hälsingland, hade en fyra dagars resa framför sig.

Kyrkbåtar besökte stranden

Efter noggranna rekogniseringar föll valet på stranden i Undrom som startplats

Strax efter allsången på stranden fick stranden åter ett spännande besök. Plötsligt dök det nämligen upp ett antal bilar med två enorma roddbåtar på släp. Det visade sig vara en kyrklig grupp från *Hälsingland*, som varje sommar ger sig ut på olika vattendrag och ror. I år hade de valt *Ångermanälven*, med start i *Undrom*. De skulle ro i fyra dagar med slutmål *Härnösand*. Första övernattningen skulle ske i *Sandslån*. Båtarna visade sig vara kopior av kyrkbåtar från 1700- och 1800-talet, som mestadels användes på sjöar då folk samlades upp och rodde/roddes till söndagsmässan.

Varje båt hade14 roddpar och en person som ”dirigerade”. Manskapet bestod av män och kvinnor i alla åldrar. Den som satt längst fram i tätbåten bestämde takten för dagen. Det fanns betydligt fler än roddarna i respektive båt, bl a fotfolk bestående av barn och hundar. Hur som helst var det rätt festligt att se det hela och få sig till del en liten bit av historia.

av Carole Gillis

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Marcus och Susann Hjortsbergs huvudintresse är deras tre lurviga och väldresserade hundar.

Marcus och Susann Hjortsberg hoppas kunna stanna länge i Boteå

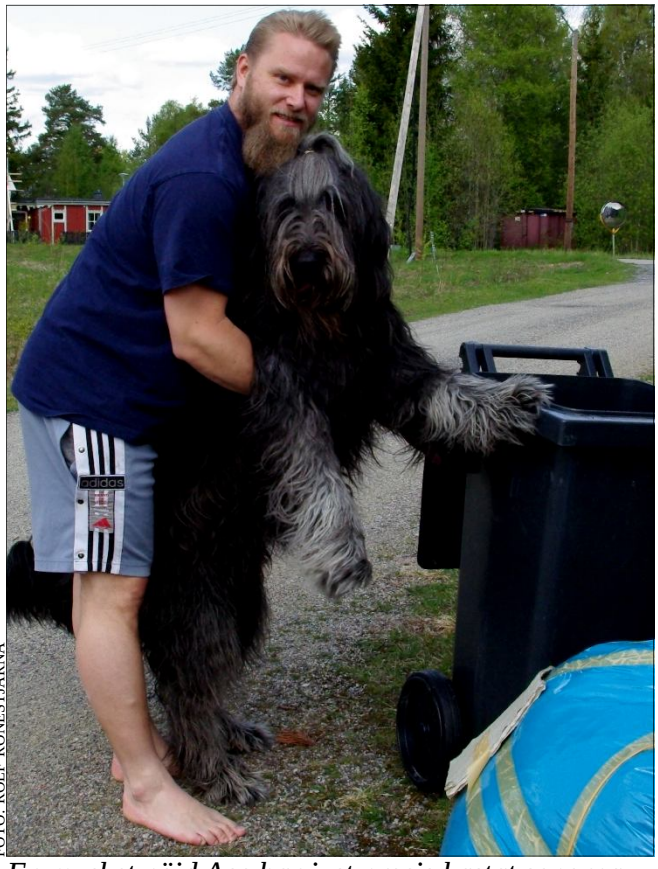

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

En mycket nöjd Ace har just precis kastat soporna.

Marcus och Susann Hjortsberg trivs med lugnet ute på landet

Den 1:a november i fjol flyttade *Marcus* och *Susann Hjortsberg*, med dottern Mikaela, in i det lilla mysiga huset mitt emot *Macken* i *Undrom*. Det var via en annons på *Blocket* som de fick nys om att ägarna *Maria* och *Andy Sotiris* (se *Botebladets* vårnummer 2009) önskade att få hyra ut sitt sommarhus. Paret berättar att de omedelbart föll för huset när de var och tittade på det.

Susann och Marcus, som träffades på sitt gemensamma jobb på *Solgården* och även varit ett par sedan 1999, berättar att de ursprungligen kommer från *Långshyttan* i *Dalarna* respektive *Karlskrona*. Redan som 8-åring flyttade dock Marcus från *Blekinge* till *Skellefteå*, medan Susann flyttade in 1991. Susann har sedan tidigare fyra barn i åldrarna 26, 24, 17 och 16. Endast det yngsta barnet *Mikaela Sandström* bor dock fortfarande hemma.

Marcus jobbar, sedan tre år tillbaka, på

Vemyra, medan Susann, efter 20 år inom äldrevården, precis har färdigutbildat sig till äldrepedagog. Efter sina många år inom äldrevården har hon fått perspektiv på vad som hon anser är en human äldrevård. *”Min vision är att man bestämmer över sitt eget liv när man blir gammal, istället för att bli avtagen sin möjlighet att vara människa!”* Hon berättar att *Sollefteå kommun*, jämfört med många andra kommuner i landet, har kommit långt när det gäller just detta sätt att se på vården av varje enskild människa. *”Människan har ett värde livet ut och man ska inte behöva förändras bara för att nån kommer och hjälper en varje dag”*, fortsätter hon.

Tack vare sina respektive jobb (Susann har även jobbat en tid på ungdomsgården *Centralen* i *Sollefteå*) och p g a att de fått vara med och stöttat kompisar, som deras egna ungdomar ibland tagit med sig hem, så har de utvecklat ett stort engagemang för barn och ungdomar med svårigheter. Under ett antal år har familjen därför fungerat som familjehem och kontaktfamilj och har därmed, under olika perioder, haft barn och ungdomar boende hemma hos sig.

Marcus och Susanns nuvarande hyreskontrakt lyder på ett år, men möjlighet till förlängning finns om båda parter är nöjda med varandra. Och eftersom de båda trivs så oerhört bra här, hoppas de att de ska få möjlighet att kunna förlänga kontraktet, så att de kan stanna kvar i bygden. *”Vi stortrivs här och vi har verkligen känt oss välkomna! Det blir aldrig stan igen!”*, säger Susann och tillägger att de både uppskattar friheten och att deras hundar kan vara ute på tomten.

De tre hundarna *Slash*, *Ace* och *Börje* (de två förstnämnda är av rasen *Briard* och den sistnämnde är en *Schapendoes*) är nämligen deras gemensamma skötebarn och huvudintresse. Med sina hundar tävlar de i lydnad och de tränar även hundarna för att kunna ställa upp i bruksgrenen *spår*. Båda har tidigare suttit med i styrelsen för *Sollefteå Brukshundklubb*, men har nu flyttat över till *Kramfors Brukshundklubb*, eftersom det är kortare resväg dit. Marcus är dessutom vice ordförande i förbundet på distriktsnivån.

Hunden *Ace* ges också tillfälle att visa sina färdigheter, i det att han får äran att bära ut och släppa soppåsen i soptunnan. Likaså hämtar han villigt och glatt posten från brevlådan, men kronan på verket är dock när han varsamt och försiktigt, och utan att rynka det minsta på nosen, drar av strumpan på *Botebladets* kanske mindre väldoftande reporter.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Reporterns strumpa åker av i ett nafs.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ace tassar villigt ut med soppåsen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

När brevbäraren är sen får han skäll.

På sin fritid lägger Marcus även ned mycket tid på dataprogrammering. Just nu håller han på och sjösätter en hundportal på Internet (*www.mgevents.se*), som vänder sig till alla som sysslar med hundsport och som kommer att hjälpa till att organisera alla hundevenemang som hålls runt om i landet. I framtiden hoppas han även kunna försörja sig på sin programmering.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: KARIN SELLGREN

Roggbivs spektakulära show på Tjurskullen i Holm fick igång publiken riktigt ordentligt.

Holmgång bjöd åter på finkultur på hög nivå

Omväxlande program under dagarna tre

Den 16-18:e juni gick årets *Holmgång* av stapeln. Det var som vanligt en stor bredd på programmet. Kvällarna började med en presentation, sedan kom en ung lovande trailförare in på scenen och han hade verkligen kontroll på sin cykel. Nye cirkusartisten *Emanuel Bijen*, från *Näsåker*, hade ett hisnande uppträdande. Det var otroligt vilken kroppskontroll han hade och det var inte konstigt att det gick ett sus genom publiken när han, från tolv meters höjd, föll fritt ned i sitt tyg.

Norrdans, som varit vår största samarbetspartner under alla *Holmgångar*, kom med en stor ensemble och framförde baletten *På Norrbotten* av koreografen *Mats Ek*. De hade också med sig egna musiker i form av folkmusikgruppen *JP Nyströms*. Och visst var det så bra som man väntat sig! *Norrdans* kan verkligen fånga en publik (även de som annars kanske är ointresserade av att titta på dans och balett).

Kvällarna avslutades som vanligt med musik. På torsdagskvällen var det *Dan Viktor*, med sitt band och med egna låtar, som fick publiken att applådera.

FOTO: KARIN SELLGREN

Trailföraren visade prov på otrolig balans.

På fredagskvällen var det supergruppen *Roggbiv*, med sina rockcovers, som uppträdde och nästan fick taket att lyfta. Publiken stod upp och sjöng med. På lördagskvällen avslutades *Holmgång* med *Roffe Wikström*, som även han gjorde succé. Utöver detta sjöng och spelade också artisterna *Sara Sundberg* och *Erik Häggblad*, från *Sollefteå*, med stor inlevelse.

Det spelades även teater, där *Julia Kummel* och *Jonatan Sjögren Lauritzen*, från *Stockholm*, bjöd på sin egna tolkning av *Romeo och Julia*.

Sammantaget var det tre härliga kvällar, som även bjöd på god mat och service ute i tältet

av Karin Sellgren

FOTO: KARIN SELLGREN

Luftakrobaten Emanuel fick publiken att tappa andan.

FOTO: KARIN SELLGREN

Norrdans, som medverkat på samtliga Holmgångar, lyckades än en gång vinna publikens hjärta.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Filip Törner Westman, Ida Ljungström, Engla Karlsson, Emelie Holmsten, Martin Wróbel, Simon Lindström, Liam Sellgren och Petrus Sundberg. På bilden saknas Lova Ekström Fahlén.

Nio nya elever på Kalknäs skola

Åter igen har en ny kull elever påbörjat sin skolgång på Kalknäs skola i Undrom

Nio nya elever har i höst börjat i förskoleklassen på *Kalknäs skola*. Totalt 55 elever går idag på skolan. Dessutom har skolan åter fått en ny rektor, nämligen *Lena Björck*, till vardags hemmahörandes i *Sollefteå*.

av Rolf Ronestjärna

PORTRÄTTET

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Anna Sundberg

Anna Sundberg har förblivit sin hembygd trogen

I detta nummer av Botebladet porträtteras Anna Sundberg på Vallänge

Anna Sundberg har i hela sitt, långa och innehållsrika, liv varit *Boteå* trogen. Anna föddes som nummer elva i en syskonskara av tretton nådens år 1919. Pappa *Jonas Sjöström*, som härstammade från *Bjärtrå*, var snickare och skötte det egna jordbruket på *Solbergsgården* i *Boteå*. Han var bl a med och byggde *Offers gamla skola*. Mamma Hedvig, som var född och uppvuxen i *Kalknäs*, hade givetvis fullt sjå att ta hand om hushållet och den snabbt växande bar-

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Anna Sundberg har funnit sig väl tillrätta i sitt nya boende.

FEM SNABBA FRÅGOR:

Mitt älsklingsplagg:
- Koftan som jag har på mej idag.

Sån är jag:
- Jag har alltid tagit livet och medmänniskorna på allvar.

Tre föremål jag skulle ta med till en öde ö:
- Transistorradio, handarbete och en blomsterbok.

Jag blir glad när:
- Jag får vara med min familj och när jag får känna mej frisk.

Någon jag gärna vill träffa:
- Kompositören Wilhelm Peterson-Berger. Jag har alltid tyckt om hans musik.

naskaran, samt att stötta maken i jordbruket, som även omfattade kor, får, hästar, grisar och höns. *Solbergsgården* var på den tiden *Boteås* största hemman, så det fanns givetvis mycket att hjälpa till med för den digra syskonskaran, som bestod av nio pojkar och fyra flickor. *”Det var skolkläder och vardagskläder som gällde”*, minns Anna och syftar på att det i mångt och mycket handlade om att solidariskt hjälpa till hemma på gården efter skolans slut, speciellt sommartid då skörden, höbärgningen, potatis- och rovskörden (i princip var det frågan om självhushåll) krävde att villiga barnahänder ställde sig till förfogande. För att inte tala om det omfattande hushållsarbetet! Syskonskaran kom dock, sorgligt nog, att kraftigt reduceras i samband med att tre av syskonen, inom loppet av bara fyra månader, dog i olika sjukdomar i 20-årsåldern.

Efter sju år på *Offers skola*, varav ett år i fortsättningsskola, fortsatte Anna att hjälpa till hemma på gården på heltid. Både läraren och föräldrarna ville dock att Anna skulle läsa vidare, eftersom de ansåg att hon hade ett gott läshuvud. *”Jag tog skolan på allvar och fuskade inte med läxläsningen, men jag var ganska skolträtt vid det här laget och jag hade därför ingen lust att fortsätta läsa trots att jag hade goda betyg”*, berättar Anna. Den sista skolterminen drabbades hon dessutom av *TBC* och behövde i princip vila i ett år för tillfrisknande och rehabilitering.

I 15-årsåldern började Anna att gå på *SLU:s* (*Svenska Landsbygdens Ungdomsförbund* och idag *Centerns Ungdomsförbund*) ungdomsverksamhet. På den tiden var även danspaviljongen *Skogsblomman* i *Undrom* och *Sunnersta Folkets Hus*, där det förutom dans även visades biofilm, olika mötesplatser för bygdens ungdomar. Det var också på *SLU:s* samlingar som hon träffade och lärde känna *Artur Sundberg*, en ståtlig ung man från *Följa*, och inom ett par år var de ett par. Det skulle dock dröja fram till 1947 innan de gjorde slag i saken, mycket beroende på att mamma Hedvig, hemma på gården i *Solberg*, behövde all hjälp och stöd hon kunde få, trött och sliten som hon var efter tretton barnsängar och år av hårt och krävande arbete. *”På den tiden var det handkraft till allt!”*

Bröllopet mellan Anna och Artur ägde rum i *Boteå prästgård* och som nygifta flyttade de in i ett gammalt dragigt och omodernt hus i *Tybränn*. 1950 föddes dottern Hedda-Lisa, som idag bor i *Lidingö* där hon jobbar som teckningslärare på gymnasiet. Det är förresten Hedda-Lisa med sambo som i sommar har tagit över huset i *Lännäs*, där Anna och Artur har bott (och hyrt av Arturs tidigare arbetsgivare *Svalöf Weibull*) sedan 1953. *forts. nästa sida*

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

”Vi har alltid kunnat resonera oss fram och har aldrig någonsin gått och lagt oss som ovänner”, berättar Anna Sundberg tacksamt och maken Artur instämmer nickande.

Anna har i princip varit hemmafru hela livet, ett medvetet val som dock har inneburit att det tidvis varit ganska knapert ekonomiskt sett för familjen. *”Man fick sno på femöringen, kan man säga, och man fick noga tänka sej för och man avstod med att köpa saker till dess man hade råd”*, konstaterar hon lakoniskt. *”Anna har inte bara varit en utomordentlig hushållerska, hon har också varit en fantastisk hustru”*, tillägger maken Artur, som under hela intervjun sitter bredvid och lyssnar intresserat. Samtidigt är Anna väldigt glad och tacksam över att hon valde att inte gå ut i förvärvslivet, eftersom det istället gav henne möjlighet att till fullo stötta Artur, Hedda-Lisa och givetvis även föräldrarna på deras ålders höst. *”Det har varit bra! Och tack vare det har jag samtidigt fått möjlighet att odla mina olika intressen”*, konstaterar hon och berättar i nästa andetag att just sången och musiken har varit hennes allra största intressen genom livet. Sången och musiken fanns med som en naturlig del i barndomshemmet, mycket beroende på att båda föräldrarna sjöng i kör och att flera av hennes syskon trakterade olika instrument. Själv spelade hon gitarr och tramporgel. *”Från det att jag var liten sjöng jag alltid och överallt och jag hade alltid visboken i fickan, som jag plockade upp och sjöng ur när jag hade tid över.”* Redan som 13-åring kom Anna med i *Boteå kyrkokör* och där var hon trogen medlem fram till slutet av 70-talet. Under krigsåren lades dock kyrkokören på is, p g a kraftigt manfall i samband med beredskapen, och istället uppstod den s k *Lottakören*. Hon har även sjungit i *Multrå kyrkokör* i tretton år och ungefär lika länge i *Nonstopkören*. Anna berättar också om att hon i 20-årsåldern, tillsammans med brodern Arne, ofta uppträdde på diverse fester och basarer i närområdet. På deras repertoar stod bl a joddling (det var i samma veva som *Alice Babs* slog igenom och blev folkkär)! *”Det fordrades en väldig träning för att få snärt på det hela”*, minns Anna och ler glatt vid minnet. *”Det var inne med joddling och det var många som joddlade, med bättre och sämre kvalitet, men Anna och Arne var dock i en högre klass”*, kompletterar maken Artur försiktigt. *Botebladets* utsände försöker förgäves att, bl a genom att själv ge ett lättglömt prov på sin egen joddlingsförmåga, uppmuntra till ett litet smakprov.

Anna har även tyckt mycket om att handarbeta och har även varit intresserad av blommor och att påta i den egna trädgården. Under årens lopp har hon då och då hoppat in och hjälpt till i verksamheten på *Svalöf*.

På frågan om hur det har varit att bo i *Boteå* i hela sitt liv, svarar hon kort och koncist: *”Vi är Botebor och vi vet inte om nåt annat. Men jag tycker att det har varit bra!”* Sedan i juni har Anna och Artur sin hemvist på *Vallänge Servicehus* och det är något som de båda värdesätter högt. *”Vi är båda glada att vi fick komma hit, eftersom vi inte längre klarade oss på egen hand hemma!”* Och trots att det charmiga paret börjar bli märkta av ålder, förundras jag, under hela intervjun, av deras enorma skärpa och oerhört goda minnen. Även detta Porträttet har varit en fröjd att få göra!

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Anna Sundberg tycker sig, trots sin höga ålder, vara vid förhållandevis god hälsa, även om hon har en hel del värk p g a att ett antal kotor i ryggen är slut.

VIKTIG INFO

Boteåparlamentet informerar

Kallelse till Byating

Söndagen den 30 oktober kl 16.00
Bettans Konferenscenter i Stöndar

Boteåparlamentet kallar alla boende i Botebladets spridningsområde till Byating

✓ Vi redovisar årets verksamhet ✓ Samtal om kommande verksamhet ✓ Smörgåstårta och kaffe

Förslag, frågor eller motioner till Byatinget ska vara inlämnade senast den 31 september till ***Pia Hedberg 0620-320 44*** eller också till ***byating@botea.se***

Alla Boteåbor är varmt välkomna och vi hälsar alla dem som flyttat till Boteå under 2011, speciellt välkomna till Byatinget.

FÖRENINGSTRÄFF DEN 7/11

Efter önskemål från flera anordnar Boteåparlamentet en Föreningsträff i Sunnersta Folkets Hus måndagen den 7/11 kl 19. På programmet står bl a framtids- och samarbetsfrågor. Dessutom finns Mikael Näsström på plats för att berätta om kommunens fortsatta bredbandssatsning. Förhoppningen är nämligen att kunna dra en fiberkabel mellan Sollefteå och Örnsköldsvik. Denna kabel kommer att passera Boteå, vilket skulle innebära möjlighet till att koppla in sig och få hastigheter kring 100 mbit/sekund. Pengar för ett sådant projekt finns att söka hos Länsstyrelsen. Intresselista och mer info kommer på **www.botea.se**

LEDIGA LÄGENHETER I UNDROM

Just nu finns det två lediga tvårummare på pensionärshemmet i Undrom (enligt Solatums hemsida den 4/9). Kanske är detta något för Dig, som eventuellt har funderat på att flytta till något mindre. Kolla gärna med Solatum på 0620-68 28 50.

OBS. Lägenheten på bilden är dock inte ledig.

REDAKTIONELLT MATERIAL

Lämna alltid in information för **Anslagstavlan** (såsom evenemangstips och annan reklam) till redaktionen i god tid innan angivet presstopp (ju tidigare desto bättre). Det som kommer in i sista minuten tas in i mån av tid och plats. **Artiklar och reportage måste lämnas in en vecka före presstopp**. Maila alltid så stora bilder som möjligt, för att få bästa slutresultat. Glöm inte bort att ange fotograf och vilka personer som finns med på bilderna. Bidrag tas helst emot via mail, CD-rom eller USB-minne. Maskinskriven text funkar också, men dock helst bara i nödfall. Mailadressen är som tidigare: **botebladet@botea.se**

Boteås hemsida har på ganska kort tid blivit en viktig samlingsplats på nätet för Boteåborna.

Allt fler nätsurfare upptäcker med tiden Boteås hemsida

På hemsidan kan Boteåborna hålla sig ajour med vad som händer i bygden

Nu har nya *Botewebben* varit igång i ett halvår och succén är total. Över 2 000 unika besökare har varit på webbplatsen drygt 3 100 besöksdagar och har öppnat sidor mer än 12 000 gånger tillsammans. Vi är mycket nöjda med detta resultat, eftersom man måste ta i beaktande att det är frågan om en lokal webbplats i en liten bygd och med en till stor del äldre befolkning, som inte surfar så mycket på Internet.

Botewebben är den avdelning som du hamnar på när du går in på *www.botea.se*. Där har vi en del som först och främst riktar sig till besökare och andra intresserade av vår bygd. Där finns den s k *Boteåbroschyren*, fastigheter till salu, vägbeskrivningar till och runt i *Boteåbygden* och Boteå i bilder, där den som vill visa upp *Boteå* från sin bästa sida kan få sina Boteåbilder och videos publicerade.

Det finns också en anslagstavla, där Boteåborna har möjlighet att annonsera om i princip vad som helst och där även föreningar kan annonsera om sina arrangemang.

Biblioteket, *Botebladet* och *Byavakten* har egna sidor på *Botewebben* och så har vi även en länksamling med länkar till alla de hemsidor som vi känner till i bygden.

Boteåparlamentet har likaså en egen avdelning, där de publicerar information, projekt, mötesprotokoll, ja, allt som rör *Parlamentets* verksamhet.

I en avdelning har alla *Boteås* föreningar möjlighet att få en egen informationssida, där de kan publicera föreningsnytt, program och annat aktuellt (förutom generell information). Femton föreningar har till dags datum redan en egen sida.

Kulturlagret är en avdelning där alla som vill får skriva och berätta om Boteåbygden och Boteåbor "från fordom till nudom". Där finns redan en hel del intressant läsning: Artiklar om *Holm*, om bygdens alla bynamn och om personer som *Emma Wiberg* och *Margareta Fahlén*.

Där finns likaså min artikelserie om *Boteås* alldeles egna häxprocesser. Det är en synnerligen hemsk historia om tre rannsakningar i *Boteå länsmansgård* 1674 och 1675, då sammanlagt 82 personer, varav ungefär en tredjedel från *Boteå socken*, stod anklagade för häxeri och trolldom och där tre av dem dömdes till döden. Just nu är bara den första rannsakningen publicerad, men de två andra rannsakningarna kommer under hösten.

av Erik Hoppe

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Hela familjen Isaksson-Sahlin värdesätter högt närheten till både badstranden och butiken.

Maria och Jan fann sitt verkliga sommarparadis i Boteå

Hela familjen stortrivs med tillvaron i Undrom och tillbringar så mycket tid de kan där

Det är roligt när ett gammalt och obebott hus inte får förfalla totalt, utan när någon upptäcker det och faller för det. Det var nämligen just precis det som skedde när *Jan Isaksson* och *Maria Sahlin* av en händelse klev in i det välbekanta huset mitt emot *Handlar´n* i *Undrom* sommaren 2006, för att besöka *Undroms IF:s* loppmarknad, som vid den tiden huserade i huset.

Jan härstammar ifrån *Luleå*, där han jobbar som matros på isbrytaren *Ymer*. Maria, i sin tur, har sitt ursprung i *Sollefteå* och vikarierar, med en högskoleutbildning i beteendevetenskap i botten, som fritidspedagog och lärare.

Jan och Maria berättar att de en tid hade haft funderingar på att försöka hitta något gammalt renoveringsobjekt i bygden, för att ha någonstans att bo i samband med sina besök hos Marias pappa *Björn Sahlin*, som bor på *Vallänge* i *Grillom*. Av en ren tillfällighet råkade de besöka, det som i bymun kallas för, *Sjödins*. Det var verkligen kärlek vid första ögonkastet och inom loppet av endast tre-fyra dagar stod de, tillsammans med barnen *Nadja* 14 år och Alva 5 år (sedan dess har Freja 3 år och *Elsa* 6 månader tillkommit), som nya och lyckliga ägare till huset och två hektar tomt. *”Det kändes direkt när vi kom in i huset att vi var välkomna”*, säger Jan och Maria och ser på varandra med tindrande ögon. Med tiden såg man även till att ta över *Thomas* och *Mia Tejles* gamla tomt strax intill.

Jan och Maria berättar vidare att de har en långtidsplan när det gäller upprustningen av sitt sommarparadis och att de först i år har kommit igång ordentligt med att renovera. *”Vi tänker rusta huset långsamt, utan att behöva ta några lån. Man tar därför det som är absolut nödvändigast i början.”* I nuläget saknar huset både el och vatten, men det är inget som bekymrar dess nya ägare eftersom de mestadels endast ämnar befinna sig där under årets varma månader. Resterande tid av året ses huset till av Marias pappa och bröder.

Jan och Maria efterlyser avslutningsvis information om, och gärna gamla foton av, det gamla timmerhuset. Mycket tyder dock på, p g a husets konstruktion, att det från början har varit en lada som blivit ditflyttad. Vidare att det troligtvis var pighuset till det stora huset, som tidigare stod på tomten. De har också hört att *lärarinnan Sjödin* bodde en tid i huset och att det även har fungerat som *Boteå kommunhus*.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Gymnastikhallen på Kalknäs skola var fylld till sista stol i samband med den årliga vårshowen.

Eleverna briljerade på Kalknäs skolas proffsiga vårshov

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Juliette och Niklas skötte konferencierandet.

Publiken bjöds på mycket musik och skratt

Kalknäs skolas traditionsenliga vårshow brukar alltid bjuda på en massa god underhållning. Så var också fallet den här gången, när showen hölls onsdagen den 1:a juni i skolans gymnastiksal.

Som vanligt bestod en stor del av programmet av musikuppträdanden av elever från kulturskolan, som fick möjlighet att visa upp sina färdigheter på respektive instrument. Det bjöds bl a på vackert flöjt-, piano- och gitarrspel. Det bjöds även på ett antal solosånger och olika körkonstellationer, där de surriga myggorna från de yngsta klas-

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Utan förvarning fylldes plötsligt gympahallen av grupp blodtörstiga och bångstyriga myggor.

serna lyckades charma den förtjusta publiken.

Samtliga medverkande fick stora ovationer av den fulltaliga publiken. Dock var det kanske några som möjligen fick större applåder (i alla fall som det lät från den position där *Botebladets* kulturskribent var placerad). Som t ex när *Oskar Holmsten* gav prov på imponerande basspel när han, tillsammans med pianokompande musikläraren *Thomas Hollsten*, prickade bastonerna i Beatleslåten *Lady Madonna*. Eller när eleverna, tillsammans med *Catarina Edén*, tog sig en frejdig svängom på scengolvet. Eller också när en väldansande grupp unga damer, plötsligt och oväntat, fick konkurrens av en sprattlande *Jesper Strömberg*, för att snabbt bli bortförd av en bestämd och robust scenarbetare. Eller kanske framförallt då den roliga teaterpjäsen, som spelade upp ett dramatiskt och våldsamt rån, och där kassörskan, gestaltad av en mycket komisk *Johan Backlund*, drog ned stora skrattsalvor.

Föreställningen, som hur som helst torde ha tillfredsställt de flesta smakriktningar, avslutades med att skolans egen orkester, *Kalknäs Knatteband*, ivrigt uppbackade av klasskamraterna och under ledning av *Ulla Bodin*, drog av ett antal låtar.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Flöjtorkestern blåste för vad allt vad de var värda.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Gitarrensemblen knäppte vackert på instrumenten.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Oskar Holmsten är en riktig fena på bas.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Johan Backlunds rollgestaltning gjorde succé.

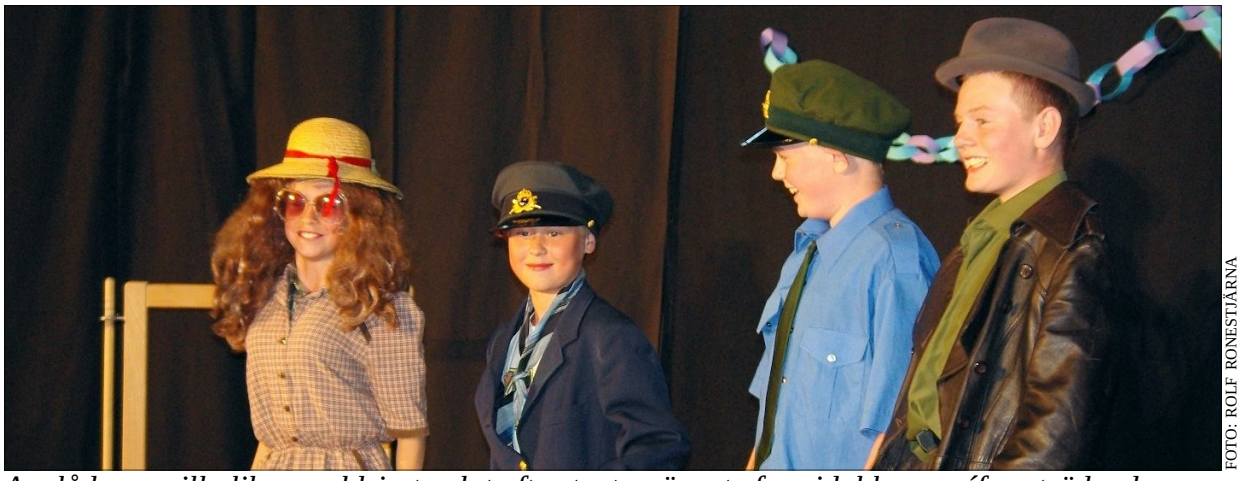

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Applåderna ville liksom aldrig ta slut efter teatergängets formidabla succéframträdande.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Samtliga spelare, i matchen mellan Undroms IF och Kramforsalliansen, bjöd upp till kamp.

En dag i fotbollens tecken när Fotbollens Dag anordnades

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Båda fotbollslagen gav 100 procent i närkamperna.

Fullt tryck bland publiken i tryckande hetta

Lördagen den 11:e juni arrangerades åter *Fotbollens Dag* på *Bohedsvallen* i *Undrom*. Givetvis fanns det en förhoppning, hos arrangören *Undroms IF,* att fjolårets storsuccé skulle kunna upprepas. Så blev det också! I fjol var det olika konstellationer från *Frånö* som matchade de olika Undromslagen. I år var lag från *Kramforsalliansen* speciellt inbjudna.

Som sig bör blev det hårda och jämna bataljer. Tyvärr fick Pojkar 11 se sig besegrade med 2-9 och Flickor 12 med 1-2, medan pojkar 13 lyckades nå 2-2 mot sina motståndare. Eftersom *Allian-*

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Domaren Cejko Kahteran pustar ut i värmen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Annica Svensson och Per-Håkan Strömberg i hamburgeriet.

sen inte lyckats mönstra ett lag i Pojkar 16-19, så ställdes Undromslaget istället mot ett lag från *Anundsjö*, där det blev förlust med 0-3. Just den matchen var ovanligt het och det hela blev naturligtvis inte bättre av att solen stekte från klarblå himmel. Hetast på plan var nog dock domaren *Cejko Kahteran*, som roade sig med att visa ut en spelare från vardera laget.

Dagens huvudmatch var den mellan föreningarnas båda seniorlag i division fyra. Matchen blev en jämn och spännande historia, där *Undrom* lyckades att knipa en pinne mot de suveräna serieledarna.

Sammantaget torde arrangören kunna summera dagen som hellyckad.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Undroms- och Kramforsklacken höll sams.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

En ganska vältalig publik kantade Bohedsvallens fotbollsplan i den ljumma sommarkvällen.

Måndagen uti förestående wecka som är den 8-de i denne månad, låter arfvingarne efter Hans Hanssons Enka i Törsta genom auktion försälja hennes qvarlåtenskap, bestående af Guld, Silfer, Koppar Bleck och jernsaker, Bord och Stolar Sängar och skåp, Säng och qvinsgångkläder, en större mangel och 3 st Får, jemte annan åtskillig egendom som ej så noga kan antecknas. Godkände inropare ega 4 månaders anstånds tid med betalningen, hvilket allt härmed kungjort hvarder.

Sunnersta den 6 te Junii 1863
K Forssberg

Dokumentfyndet i Gålva upphör inte att fascinera

FOTO: JAN BÖRSTOU

Läckaget i innertaket uppenbarade många rariteter.

Fyndet, som gjordes hemma hos Irén Freijs och Jan Börstou, fortsätter att fascinera

I *Botebladets* sommarnummer 2009 berättades det om ett fantastiskt dokumentfynd som *Irén Freijs* och *Jan Börstou* hittade inbäddat i sitt innertak, i samband med att en vattenläcka upptäcktes.

Inga Bodin, i *Boteå Hembygdskommitté*, har sedan dess, i flera nummer av *Botebladet*, presenterat ett axplock ur fyndet. Denna gång rör det sig om ett dokument om en auktion som gick av stapeln i *Törsta* i juni 1863.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Pia Hedberg, ordförande för Sånga-Överlännäs Hembygdsförening, omgiven av konstnärerna Eilert Andersson, Barbro Hjalmarsson, Lena Birksten och Agnetha Nyberg.

Många aktiviteter i Para i sommar

Ångermanlandsgården i Para har blivit något av ett kulturcentrum i Boteå

Styrelsen för *Sånga-Överlännäs Hembygdsförening*, med *Pia Hedberg* i spetsen, kan se tillbaka på en mycket lyckad sommarsäsong där *Ångermanlandsgården*, den trevliga och mycket välskötta hembygdsgården i *Para*, har fått välkomna många nöjda besökare.

Under sommaren har det förekommit ett mycket stort utbud av arrangemang på gården, som har hållit öppet under alla helger under juli och augusti. *Dragspelsklubben* har spelat, det har firats Gudstjänster, det har arrangerats en konstvecka, ägt rum en lapptäcksutställning, anordnats en *Hembygdens Dag*, genomförts foto- och tavelutställningar, hållits tårtkalas och berättarkväll, erbjudits musikunderhållning med *Christers Trio*, *familjen Ronestjärna*, *Kent Sundberg*, *Bengt Sörens*, *Nostalgigubbs* och *Boteås* egen tjejtrio bestående av *Caroline Bergman*, *Julia Höglund* och *Therese Hellström Näsholm*, samt mycket, mycket mer.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sylvia Strindlund, Gull-Maj Edlund, Britt Ingrid Carlén och Inga Brita Hagstedt hjälpte till med serveringen söndagen den 10/7.

Sista helgen i juli anordnades det än en gång en *Spelmansstämma*, som åter visade sig bli en riktig fullträff, med bra väder, god tillströmning av folk och många spelmän som framförde njutbar och medryckande musik. Det mesta talar för att den kommer att återkomma igen i framtiden.

Nämnas bör också det goda fikabröd och våfflor med grädde som serverats.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: PIA HEDBERG

Familjen Ronestjärna underhöll söndagen den 10/7.

FOTO: ERLAND MELANDER

En grupp oförvägna Lännäsbor samlar mod strax innan de ska utsätta sig själva för livsfara.

Lännäsbornas årliga resa blev äventyrligare än någonsin

Lännäsborna får sina idéer om olika byaktiviteter när de sammanstrålar i bastun

Sommaren i *Lännäs* har som vanligt varit händelserik. En stor förändring har skett genom att *Anna* och *Artur Sundberg*, som bott i byn i 58, år har flyttat och fått ett bekvämare boende på *Vallänge*. Vi är glada att deras Hedda Lisa och hennes sambo Stefan har tagit över huset.

Årets byresa gick till *Vindeln*. Vi var 26 personer, den yngste 4 år den äldste 85 år, som åkte iväg, med *Ingemar Thulin* vid ratten, en vacker lördagsmorgon i början av juli. Första stoppet blev i *Nordmaling*, där *Lars Gradin* bjöd på goda strutar och kaffe. När vi så småningom kom fram till *Vindeln* väntade oss lunch, bestående av renskav och friterad mandelpotatis, i vildmarksbyns kåta.

Sedan var det dags för årets stora attraktion: forsränning och forssimning. Efter en noggrann genomgång av risker och säkerhetsföreskrifter (mycket intressant även för oss landkrabbor) gav sig elva modiga och allvarstyngda Lännäsbor iväg ut i forsen tillsammans med ledare. Vi andra kunde följa delar av deras färd från land. Fort gick det och av deras kommentarer efteråt var det nog forssimningen som var det mest spännande. 50-åringarna var något fundersamma över att Sara 20 och Alfred 12 så lätt kunde ta sig iland efter färden, när de själva verkligen fick kämpa. Kan det haft något med åldern att göra? Alla kom i alla fall lyckligt i land och var helt uppfyllda av sina upplevelser. Efter övernattning och middag i *Tannbäcksgården*, vackert belägen vid *Umeälvens* vatten, fortsatte färden med nästa stopp i *Övra kapell*. Där fick vi en intressant guidning av *Doris Berglund*, som avslutades med en liten andakt ledd av Lars. *Erland Melander* spelade på den gamla orgeln och vi sjöng som sig bör en sommarpsalm, i *Nicke Sjödins* översättning, och *Stina Bohman* sjöng en dalakoral. Det här var den sjätte byresan och i år hade vi även glädjen att ha några av våra fritidsboende med oss.

En helg i juli hade Lännäsborna hand om serveringen på hembygdsgården i *Para*. Den helgen var det avslutning på årets konstutställning med många besökande och vackert väder.

En kväll i *Lännäs fäbodar* har vi också hunnit med. Varje år slås vallen och stugan städas. Efteråt samlades vi för fika och kaffekokning över öppen eld.

Många av idéerna och planeringen av våra aktiviteter sker i bastun nere vid älven, där många av byborna samlas varje lördag.

av Sylvia Melander

FOTO:MATILDA NILSSON

Erik Sundberg tillryggalade sammanlagt 580 mil på sin motorcykelresa till och från Österrike.

Erik Sundberg gjorde mc-tur till Österrike

Passade på att ta hem en världsmästartitel när han ändå befann sig på plats

Söndagen den 3:e juli startade jag tidigt på morgonen med min motorcykel för att delta i 2011 års *FIM-rally*. Vad är nu det? *FIM* står för *Fédération Internationale de Motocyclisme*, alltså den internationella motorcykelfederationen med säte i *Genève*. *FIM* är den övergripande organisationen när det gäller mc-tävlingar i världen. *FIM* har dessutom en avdelning för internationell mc-turism som kallas *CTL* (*The Touring and Leisure Comission*). Den har bl a hand om *FIM-rallyt*, som är ett internationellt möte för motorcyklister som hålls en gång per år i olika länder. Första gången var i *Berlin* 1936. Sverige har varit värdland två gånger, 1984 i *Jönköping* och 1998 i *Falun*. Årets upplaga var det 66:e i ordningen och det hölls i *Tulln an der Donau* i *Österrike*. Officiell invigning var onsdagen den 6:e juli. Jag hade således tre dagar på mig att hinna dit.

Första dagen gick resan genom *Sverige* till *Åsljunga* i *Skåne*. Andra dagen gick i stort sett åt till att ta sig genom *Danmark*. Från *Helsingör* till *Rödby* är det 20 mil motorväg. Det tog mig sex timmar! Förklaringen var att motorvägen var avstängd med gigantiska köer som följd. Nåväl, så småningom kom jag till *Tyskland* och kunde bekanta mig med autobahn. Det är inte fri fart överallt, men fort går det ändå, så på tisdag kväll kunde jag planenligt svänga in vid *Niederösterreichhalle* för att anmäla min ankomst. Jag fick bo på hotell *Messerer* i *Mihelndorf*, ca 1 mil utanför *Tulln*, tillsammans med ett fyrtiotal andra motorcyklister från *Sverige*, *Tyskland*,

ÖSTERRIKE

Statsskick: Förbundsrepublik
Yta: 83 856 km²
Huvudstad: Wien (ca 1,7 miljoner invånare 2009)
Högsta berg: Grossglockner (3 797 möh)
Längsta flod: Donau (2 860 km)
Invånarantal: 8,4 miljoner (2010)
Invånare/km²: 98,9
Naturlig befolkningsökning: 0% (2008)
Religion: Katoliker (78%), protestanter (5%),
Läs- & skrivkunnighet: 98%
BNP/invånare: Ca 275 000 kr (2005)
Naturtillgångar: Järnmalm, bly, koppar & skog
Viktigaste exportvaror: Järn, trävaror & papper
Valuta: Euro

Irland och *Italien*.

Onsdagen var det, som sagt, invigning och målgångsparad. Varje land samlades och åkte i kortege till stora torget, där nationalsången spelades och många kom för att titta på. Totalt blev vi 1 600 deltagare från 32 nationer. På torsdagen åkte vi buss till *Wien* och besökte bl a *Schönbrunn* och *Belvedere*. Vi åkte även runt i *Wien* och tittade på många av de fantastiska byggnader som finns där.

På fredagen var det dags för den stora nationsparaden. Vi åkte alla 1 600 i kortege från *Tulln* till *Wien*, ca fyra mil, och tutade och vinkade till alla som kommit för att se paraden. Alla deltagare hade försett sin mc med flaggor, några med väldigt många flaggor. En påg från *Skåne* lyckades förse sin *VFR 1200* med inte mindre än 12 flaggor. Själv nöjde jag mig med två.

På fredagskvällen var det stor avslutningsmiddag med prisutdelning. Det finns 17 olika priser att vinna och det är de deltagande nationerna som kan vinna. *Sverige* vann sju priser totalt, inklusive det mest prestigefyllda *Challenge FIM*, vilket gör att vi kan kalla oss världsmästare i touring 2011.

Efter tre intensiva dagar i *Österrike*, med fantastiskt väder och fantastiska upplevelser, vändes kosan hemåt igen och måndag den 11:e anlände jag till *Undrom*.

av Erik Sundberg

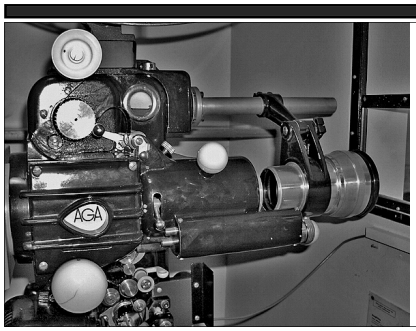

BOTEÅ FILMSTUDIO

3/10 The King´s Speech *(England 2010. Regi: Tom Hooper. 118 min)*
Kung Georg V dör i januari 1936 och efterträds av den motvillige monarken Edvard VIII, som emellertid abdikerar i december samma år. Prins Albert, hertig av York, står i tur och blir kung med namnet Georg VI. Han känner sig mycket osäker inför offentliga framträdanden, då han lider av svår stamning. Flera läkare har misslyckats med att få bukt med kungens stamning. Efter att ha läst en annons i tidningen kontaktar man den självlärde logopeden Lionel Logue. Hans behandlingsmetoder är minst sagt okonventionella, men med tiden växer en försiktig men nära vänskap fram mellan kungen och Logue. Belönades med Oscar för bästa film, bästa regi, bästa manliga huvudroll och bästa originalmanus.

17/10 Hur många lingon finns det i världen *(Sverige 2011. Regi: Lena Koppel. 100 min)*
Alex, 27, är en stor egoist och har misslyckats med det mesta i livet. Han har en usel relation till sin flickvän och är dessutom arbetslös. När han så äntligen får ett jobb på Hudiksvalls Kommun vet han inte riktigt vad han ger sig in i. Plötsligt befinner sig Alex som ledare för ett gäng utvecklingsstörda och de får honom att steg för steg att se livet med nya ögon. Alex inser att alla människor är lika värda och har samma möjlighet att växa bara man visar dem förtroende och respekt. Alex inser också att ensam inte är stark, utan att man tillsammans med andra blir stark. Filmen bygger fritt på Glada Hudikteatern och deras verksamhet som gjort storsuccé såväl i Sverige som internationellt.

31/10 Boy *(Nya Zeeland 2010. Regi: Taika Waititi. 87 min)*
I centrum står 11-årige Boy som växer upp tillsammans med en skock moderlösa syskon och kusiner under farmoderns överinseende. När farmodern åker iväg, för att bevista en begravning i en annan del av landet, är det Boy som fixar middagar, tvätt och välling till de små. Samtidigt är han en drömmare, som är fixerad vid Michael Jackson och även lever högt på fantasier om sin försvunne pappa, som han inte vet om sitter i fängelse. I hans inre bio är pappan hjälte i en rad olika fantasifulla, men alltid hedersamma äventyr. Samma kväll, som farmodern åker iväg, dyker Boy´s pappa upp i en stulen bil tillsammans med två ljusskygga kumpaner, dock inte för att tillbringa kvalitetstid med sina barn...

14/11 Kokvinnorna *(USA 2011. Regi: Peter Gerdehag. 93 min)*
Britt och Inger är två systrar som, trots sin ålder och instabila hälsa, lever på handmjölkande. De säljer mjölken till Arla men änkan Inger, som ständigt kivas med den envisa Britt, vantrivs med arbetsuppgifterna och oroar sig ständigt över sin och sin systers hälsa. Britt är däremot ogift och barnlös och lever helt för sina kossor. Systrarna Inger och Britt är båda unika och lite egna människor som man inte glömmer i första taget. Den senare lever med en invalidiserande ryggskada hon fick som ung och som gör att hon numer inte kan gå upprätt. Trots det kämpar hon på med mjölkandet och att upprätthålla sin starka kärlek till kreaturen. Inger hänger motvilligt på och klagosången är aldrig långt borta.

28/11 Black Swan *(USA 2010. Regi: Darren Aronofsky. 108 min)*
Nina (spelad av Natalie Portman, som fick Oscar för bästa kvinnliga huvudroll) är en lovande balettdansös som vigt sitt liv åt att bli bäst. När förre stjärnan Beth (Winona Ryder) falnar står Nina på tur för att bli nästa stora namn. Med huvudrollen i en alternativ version av Svansjön måste hon lära sig att både dansa som den vita svanen, men att även ta sig an den svarta svanens passion och kraft. När Nina misstänker att den nye dansaren Lilly försöker sätta henne ur spel, sjunker hon längre in i sitt redan alarmerande tvångsbeteende, åtföljt av starka hallucinationer. Snart vet hon inte vad hon ska tro på och var gränsen går mellan verklighet och (mar)dröm.

12/12 Benda Bilili! *(Frankrike 2010. Regi: Renaud Barret & Florent de la Tullaye. 85 min)*
Två franska filmare hittar ett gäng halta, lytta, fattiga farbröder som spelar och berättar sina liv för alla som vill lyssna. De drömmer om ett bättre liv, om lite tur och om en dag då allt ska vända. Kring dem flockas gatubarnen, de sover nära sina adoptivpappor, knuffar på deras trehjulingar, sitter i gräset och lyssnar när bandet repeterar på Kinshasas förfallna zoo. Barnen håller sig hela tiden nära hoppet, nära bandet. De vill vara med om det vänder. Och det vänder! Bandet Benda Bilili´s rykte sprider sig och nyfikna journalister börjar dyka upp. Deras musik hamnar på radiostationer över hela landet och efter en tid åker de på Europaturné. Aldrig tidigare har omvärlden sett ett sådant märkligt sällskap på resande fot.

FOTO FRÅN STUDIECIRKELN SÅNGA I DÅTID

Den militära musikkåren på förbandet i Sånga Mo poserar villigt för fotografen året 1896.

Sånga Mo var ett militärt centrum under 1800-talets andra hälft

Militärförbandet i Sånga Mo var en övningsplats för beväringar i Västernorrland

På vintern mellan 1847 och 1848 flyttades det som senare skulle bli Västernorrlands regemente I 21 från Graninge till Sånga Mo. I Sånga hade prästbordet gratis upplåtit 25 tunnland mark till regementet. Här återuppfördes byggnader som hade stått i Graninge.

Sånga Mo beskrevs som en idyllisk lägerplats. Den sandiga och flacka mon var torr och ändamålsenlig som övningsterräng. När beväringsmännen ryckte in till sommarens övningar var övningstiden endast tolv dagar. Med åren ökades tiden för att år 1892 vara totalt 90 dagar fördelade på två omgångar.

Manskapets utrustning bestod av en uniform, dvs en vapenrock (kronkappa) och mössa modell äldre. Det ingick även en filt, en tygränsel, ett kokkärl i koppar samt ett gevär med fyrkantig bajonett. De fick själva hålla sig med skor, strumpor, kalsonger och skjortor.

Manskapsbarackerna utgjordes av gråa brädskjul som vart och ett rymde omkring 20 man. Bräderna var tunna och glesa så vinden spelade in kors och tvärs och någon värmekälla fanns inte. Beväringsmännen fick själva ordna sina sovplatser på granrisbäddar direkt på golvet. Det tog 30 år innan beväringsmännen fick 75 cm breda bänkar att sova på. Ränslarna användes som huvudkuddar och filtarna, eller vapenrockarna, som täcken.

Förbandet var aldrig något krigsförband utan en ren fredsorganisation avsedd för beväringsmännens utbildning. Här övades såväl fälttjänst som målskjutning och gymnastik med bajonettfäktning. ”Kronan på verket” var när man fick skjuta ett 20-tal skott med skarp ammunition.

Klockan fem varje morgon gick reveljen. En halvtimme senare var det dags för kaffe, två sockerbitar och bröd. Klockan sex hölls korum följt av exercis till klockan nio. Till frukost vankades det oftast salt sill eller strömming, potatis, en klick smör och bröd. Mellan 10 och 13 fortsatte övningarna och därefter serverades middag. Tre dagar i veckan fick man ärtor och fläsk samt pannkaka. Tre dagar åt man ”disciplin”, som var en kött- och grynsoppa med potatis och bröd. På söndagar

fick man bruna bönor med fläsk och saftsoppa med sviskon. Efter en obligatorisk vila fortsatte övningarna mellan 15 och 18. På kvällen serverades aftonmål, oftast kornmjölsgröt med te eller en kvarter mjölk, smör, bröd och en ostskiva. All mat tillagades i kokgropar nere i ravinen vid Sångabäcken och åts på långa träbord i kokgropens närhet.

Mathållningen var ganska spartansk medan befälen, efter avslutade övningar, fick avnjuta smörgåsbord med t ex snaps, oxbringa, champagne och en god dessert. Men beväringarna klarade sig ändå genom sina goda kontakter med Sångabor av vilka de köpte fruktsoppa, mjölk och annat gott.

I sjukbaracken användes ricinolja flitigt till olika sjukdomar, främst mot magont.

En man som trivdes utomordentligt väl med militärlivet var Sångas eget original, sockenskomakaren Kipp-Jonke. Hans kläder var slitna. Som den skomakare han var gick han omkring i näverskor som kippade upp och ner för varje steg, därav smeknamnet. Han fullgjorde inte bara sin egen exercis utan även andras mot lämplig betalning. Kipp-Jonke fortsatte att med varje ny årsklass rycka in på lägret. Han odlade vid sidan av exercisen en annan passion, nämligen umgänget med alkoholhaltiga drycker. Det lär finnas anledning att förmoda att hans lust till lägerlivet stod i direkt samband med möjligheten att komma över brännvin. Där fanns alltid villiga personer som kunde tillhandahålla brända och destillerade drycker. En kall novembernatt år 1881 frös Kipp-Jonte ihjäl i ett potatisland vid Sånga läger. Sånga lägerplats blev ett original fattigare.

1898 upphörde verksamheten vid Sånga Mo och flyttades till Sollefteå.

av Kerstin Sjögenbo

Källor: Boken *Ångermanland* och studiecirkeln *Sånga i dåtid*

FOTO FRÅN STUDIECIRKELN SÅNGA I DÅTID

Av den gamla officersmässen i Sånga Mo återstår idag intet.

FOTO FRÅN STUDIECIRKELN SÅNGA I DÅTID

Högtidlig avtäckning av minnesstenen i Sånga Mo 1918.

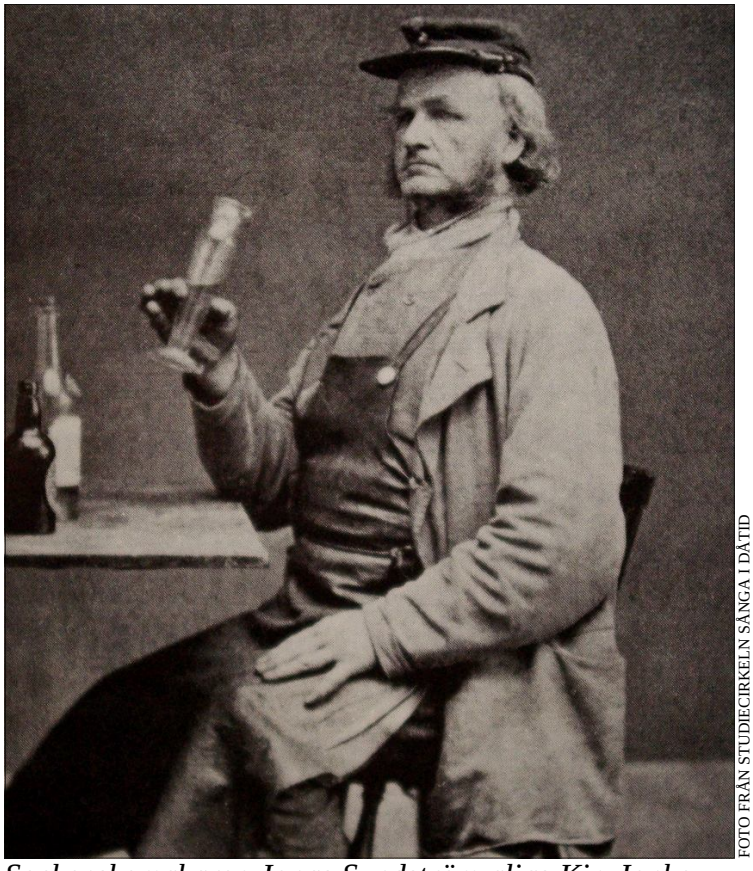

FOTO FRÅN STUDIECIRKELN SÅNGA I DÅTID

Sockenskomakaren Jonas Sundström alias Kip-Jonke.

Arga Gubben

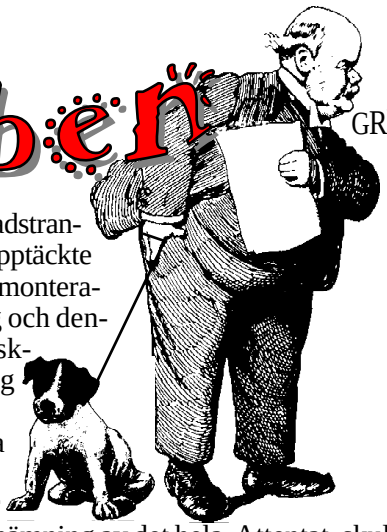

En varm sommarkväll i juli samlades det mängder av människor på badstranden i Undrom i samband med Allsångskvällen. Till min stora glädje upptäckte jag då Boteås odiskutabelt argaste inbyggare vid den, för dagen, uppmonterade fiskdammen. Hunden Hubert hade han, sin vana troget, med sig och denne roade sig förnöjt med att ömsom skvätta på det uppspända fiskdammslakanet och Gubbens bandagerade ben. Gubben såg, som sig bör och sin vana troget, måttligt road ut.
BB: Nej, men se goddag! Tänk att Gubben är ute och svänger sina lurviga! Det var då trevligt att se honom här! **AG:** Jag önskar att jag kunde säga detsamma! Nä förresten, det gör jag inte. **BB:** Jag noterar att Gubben har råkat ut för en olycka. **AG:** Det var då en lindrig benämning av det hela. Attentat, skulle jag själv vilja kalla det. Rena rama terroristfasonerna! **BB:** Oj då, nu gör han mej verkligen nyfiken. **AG:** Det torde vara svårt att bli nåt som man redan är... **BB:** Men vad är det då som Gubben har råkat ut för, om jag får drista mej att fråga? **AG:** Tänk att man inte ska kunna gå på lokal utan att behöva uppsöka sjukvården efteråt! Det är ju skandalöst! **BB:** Jaha, Gubben har alltså varit ute och svirat och råkat göra sej illa i samband med det!? **AG:** Ha! Det var inte mycket som var rätt där inte. Spikans nykter var jag, precis som alltid. Jag har ju inte nuddat vid nåt starkt sedan gamle kungen vinglade ned i diket vid Kungens kurva och det var då sannerligen inte igår. **BB:** Nej, det måste till och med ha varit före min tid. **AG:** Det var före all tid. Nä, jag var, som sagt, på Sunnersta när jag fick för mej att jag skulle gå ut och slå en drill. **BB:** Jasså, duger inte dom toaletter som finns där!? **AG:** Äh, dom är ju lika skinande blanka som Huberts bakdel när han har stått och gnidit den mot TV-rutan under På Spåret. **BB:** Så pass! **AG:** Jupp! Så man nänns ju inte ens våga öppna toadörren för att inte riskera att nåt dammkorn råkar hamna på fel ställe. **BB:** Så då gick han ut istället... **AG:** Just prexis! Jag skulle inte kunna ha sagt det bättre själv. **BB:** Och där gjorde han illa sej, eller!? **BB:** Illa och illa! Jag höll halvt som halvt på att ta död på mej själv! **BB:** Usch då, det hade varit ett stort avbräck för bygden och framförallt för Botebladet. **AG:** Det kan jag inte uttala mej om, men hursomhelst ringde jag och gav vaktmästarn en rejäl avhyvling omedelbart efter det att jag vaknade upp på intensiven. **BB:** Jasså, varför då!? **AG:** Jo, det stod ju en gammal toalett och låg en massa fruskans bråte bakom husknuten, som jag givetvis stöp på där i beckmörkret. **BB:** Illa, illa! Vad sa han då!? **AG:** Aj upphöjt till tio, givetvis! **BB:** Nej, jag menar: Vad sa vaktmästarn då!? **AG:** Jasså han! Jo, han bad visserligen om ursäkt. Tydligen var det nån drullputte som hade kommit på den brillianta idén att placera sitt byggavfall där. Så nu är jag verkligen på krigsstigen! **BB:** Jag ser det, men är det då inte bäst att låta hela saken bero!? **AG:** Ska han säga, vars båda ben och armar fortfarande är intakta. Vänta förresten! Det verkar som om det sker nåt intressant uppe på scenen nu! **BB:** Nej, men ser du! Lasse Blomén är uppe på allsångsscenen och sjunger för sin purfärska hustru! **AG:** Det är inte sant! Nu blev jag då verkligen förvånad, för att inte säga exalterad! Nä, förresten, det var väl kanske ändå att ta i. Ursäkta, men jag vet absolut inte vad som tog åt mej. Jag rycktes liksom med. Nä du, så lätt lurar man inte Gubben! Allsång må vara nog så underhållande, i all sin oskyldighet, men det är bara ett opium för folket. Ett opium för folket, men absolut inte för Gubben.... Arga Gubben skakar uppgivet på huvudet, tittar än en gång mot scenen, skakar åter på huvudet och även på det tidigare omnämnda byxbenet och försvinner därefter med snälltågsfart i riktning mot Handlar´n.

Arne Arnesson Arnes vardagsfunderingar...

Av Rolf Ronestjärna, Undrom

RÄTT LÖSNING TILL DETTA KRYSS FINNER DU PÅ SIDAN 34

ANSLAGSTAVLAN

FÖRENINGSTRÄFF

Sunnersta Folkets Hus

Måndagen den 7/11 kl 19

Efter ett önskemål från flera föreningar inbjuder Boteåparlamentet åter till en Föreningsträff för samtal om samverkan. Varje förening i bygden uppmanas att sända åtminstone en representant.

- INFORMATION OM BREDBAND -

Sollefteå kommun hoppas kunna lägga fiberkabel mellan Sollefteå & Ö-vik och passerar då Boteå. I mötet kommer man att informera om detta (se mer info på sidan 19).

- Välkommen -

Boteå Bibliotek

Öppet Hus

med bokloppis

Se senare annons + affischering

Tipsrunda med priser och även någon form av underhållning
Vi bjuder på korv och fika

Välkommen

Öppettider: Tisdagar 14-20 + när vävstugan är öppen torsdagar 18-21

Även en författarafton & bokcirkel är inplanerade under hösten

LOPPIS

Välkommen på loppis i Sunnersta Folkets Hus lördagen den 24/9 kl 11-14

Hyra 50 kr/bord

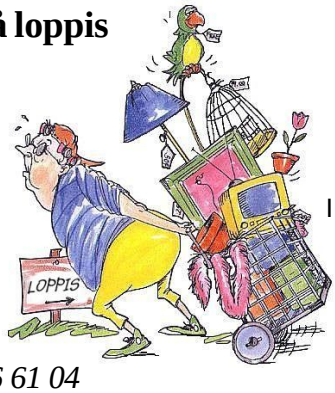

Anmälan till Laila Lindholm, 070-636 61 04 eller Kristina Strand, 070-643 84 71 (Anmäl gärna innan den 19/9)

Rensa förråden och kom och sälj!

- Fikaförsäljning av klass 6 på Kalknäs skola -

HANTVERKSMÄSSA/ MARKNAD

Årets mässa äger rum lördagen den 5/11 i Sunnersta Folkets Hus kl 11-14

Om Du vill medverka med Dina alster, är Du välkommen att anmäla Dig till *Laila Lindholm 0612-602 48, 070-636 61 04, lailalindholm@telia.com*

Kostnad för att ställa ut är 50 kr per bord
Det finns plats för max 25 utställare

Passa på att visa vad ni kan och sälj kanske också en del!

BOTEÅ PARLAMENTETS BYATING

Söndagen den 30 oktober kl 16.00
Bettans Konferenscenter i Stöndar

Se annons sidan 19 för ytterligare info!

LÖSNINGSKRYSSET

Släktforskningskurs

Välkommen att anmäla Dig till den grundkurs som är tänkt att starta i höst om intresse finns. Inledningsvis får Du tips om hur Du kommer igång att forska och var Du kan söka och hitta information. Likaså får du hjälp att lära dig tyda gammalsvenska. Därefter planeras en fortsättningskurs, där Du med datorns hjälp släktforskar vidare.

Anmäl intresse till Maria Lidmark på Studiefrämjandet:
0620-514 22 eller 070-312 73 53
maria.lidmark@studieframjandet.se

Studie främjandet

Boteträffen

Öppet tisdagar kl 10-14. Fikapris 20 kr.

Höstens verksamhet, som nu åter har dragit igång i lokalen bredvid Handlar´n i Undrom, är öppen för alla som vill ha någonstans att gå en stund. Kom och var med på aktiviteterna eller titta bara in på en kopp och en pratstund. Hör av Dig till Ingrid Viking på 0612-600 16, 076-800 21 18 om Du har frågor eller vill vara med hjälpa till.

Vård- & Äldreförvaltningen i Sollefteå Kommun i samarbete med Studiefrämjandet

Zumba för alla

Torsdagar 18.30-19.30

Vi behöver minst 15 deltagare för att köra igång. Startdatum meddelas senare.

Plats: Sunnersta Folkets Hus

Klippkort 700 kr/10 ggr - Drop in 85 kr/gång

Föranmälan till Valeria & Sidi på
valeria_zeantonio@hotmail.com, 072-211 12 92
tesszan@hotmail.com, 076-103 88 84
Skriv *Zumba Undrom* i ämnesraden

Spinningstart
Söndagen den 4/9 kl 18

Sön-, tis-, ons- och torsdagar kl 18

Kostnad: 350 kr termin (1 gång/vecka)

Lollo, 070-364 26 39
Lena, 070-650 68 07

Fritidsgårdsöppning
Fredagen den 23/9 kl 18

Välkomna!
Lollo och Lena

Köp en andel på Bohedsvallen och få Ert namn för evigt inristat på vår sponsortavla som finns placerad på Bohedsvallen. Intäkterna går oavkortat till upprustningen av vår idrottsplats. Det finns 100 platser på tavlan. De första 50 som anmäler sig deltar i utlottningen av ett presentkort på 500 kr hos Handlar´n.

För mer information kontakta Mikael Holmsten, 600 80 eller Anders Bodin, 603 33

Ryssmobiff

(4 portioner)

Mandelpotatis
1 kg älgfärs
6 dl crème fraiche kantarell
2 pkt bacon
2 st gula lökar
3 st ägg

1.) Koka mandelpotatisen.
2.) Hacka löken väl och stek den.
3.) Hacka baconet smått och stek.
4.) Lägg älgfärsen i en bunke tillsammans med det stekta baconet, löken och äggen. Krydda med salt och svartpeppar.
5.) Knåda allting i bunken tills du har en röra.
6.) Forma biffarna (storlek gör du efter eget tycke). Stek därefter biffarna.
7.) Häll ner crème fraichen i en gryta, stoppa sedan ner de stekta biffarna och låt dem puttra i några minuter.

Sedan är det bara att servera med mandelpotatisen. Gör gärna en god sallad till!

Botebladets 23:e recept är en färsrätt. Receptet är inlämnat av **Melle Olofsson** i Undrom.
Samtliga ingredienser finns att köpa hos Handlar´n. Lycka till och smaklig måltid! P.S. Välkommen att bidra med ett eget recept!

gästboken

B FÖRE-NINGS-BREV

Jag brukar lägga mig på gräsmattan som det första jag gör när jag kommer fram, till det gula huset i Högfors. Upprymd, hämtad i Nyland, Bollsta eller Sollefteå, och avsläppt till en stunds frihet. Allting släpper där, i gräset, faller ned i jorden. Det som varje gång långsamt börjat skalas av på Öresundsbron, kännas avlägsnare i Småland och fallit i glömska som bruna löv på hösten när böljande djupgröna skogsmarker och rödvita gårdar tar överhanden utanför fönstret, nånstans i Hälsingland. Något släpper och något nytt väcks.

På gräsmattan längst in i Offer uppslukas slutligen allt av jorden. Vad? Allt jag inte behöver just där, allt det jag tryggt kan lämna bakom mig. Jorden välkomnar mig att vara bara där. Jag lägger mig ned på detta sätt så ofta jag kan, jorden har överallt en liknande effekt, också i snön om vintern. Förbinder oss till vårt ursprung och till varandra, våra rötter och inre kärna. Men den är djupare här, även om det inte är här jag är född. Min kropp samlas, blir varm och hel. Jag somnar inte, men nästan. Ser upp på himlen, den är också mera blå, molnen vitare och ulligare. Luften friskare, vattnet gudomligt. Jag kan se klarare, andas djupare, lyssna mer, tänka mindre. Och hör den sibiriska nötkråkans underliga rop och spottade med sembratallens mustiga kottar. Skogssus, getingsurr. Jag blir ren, min själ finner min kropp, och breder ut sig därinne, som en kraft. Får plats.

Med förnyat djup eller fördjupat nu, går jag ofta en tur runt huset för att njuta synen av allt växande liv min far kärleksfullt vårdar; självspridande liljor, badkarsboende persilja och mangold, vilsen våtarv vid sidan om potatisblomster, doftpioner, orkidéer, äppelträd, tall, ek, ståtlig änglatrumpet...in på glasverandan, tomater och gurka. In med eftermiddagssolen till köket med knäckebröd, kaffe och korsord, och den fulla samlingen av Urkults affischer. Världsmusikfestivalen i Näsåker, världssuccén som föddes i Undrom. Så många minnen! Sammanvävda med Offer, Botaton, Näsåker, Nordingrå, Urkult...höjdpunkten på mina sista många år. Inte riktigt längre, men allt samman ännu en viktig del av min själ.

Jag började besöka trakten 1995 då min pappa, Kalle Hansson, flyttade in i den herrskapsaktiga lägenheten på Statens Försöksstation, med dåvarande flickvännen och ännu goda vän Åsa Hedman, utlånad av Bosse och Maria Norgren. Således började min Boteåerfarenhet rätt romantiskt, med salsstort vardagsrum med skjutdörr och balkong, tittäggsverkstad hos grannen nedanför och hästar, höns och får på gården bredvid. Dit hör också minnet av att få löpa runt runt i cirklar i gruset med en ilsken (beskyddande) tupp i hälarna.

På den tiden var jag och min syster tidiga chattare, på några av Internets föregångare. Vi snackade med killar i Stockholm på kul, och lärde ut konsten till sockerkristyrkonstnären som vips fann en man i England. Emma Nygren som lärt oss feministiskt självförsvar, blev Emma Corderoy. En lekkamrat blev vuxen. Men innan dess beundrade vi henne också i förkläde en sommar i Vita Husets café. Det minnet är så svagt att jag nästan är osäker på om det hänt, men jag blickar alltid ditåt då jag cyklar till Handlar´n i Undrom. Och på just den vägen, strax före Kalknäs, infinner sig extra ofta känslan av att röra sig i en filmkuliss, när korna betar ljudlöst vid färgflagade fasader i rosa vykortslandskap. Kanske förstår Andreas "I rymden finns inga känslor" Öhman vad jag menar?

Jag ser mig omkring från den luftiga landsvägen, smakar på de poetiska namnen Törsta, Följa, Solum och ser Boteå som en bygd med plats och gemenskap. Där alla får höra till, och fläta in sina drömmar i kärleksfull renovering av gamla hus, grönsaksodling, enmansfirmor och kulturföreningar och bli en del av det hela. Allting tycks trivas och växa här. Förutom farsbesök i spridda årstider förr och senare, hade jag min fasta adress här i sju månader år 2004, lång tid på samma plats för en ung nomad. Målade fönster på snicken, praktiserade på Urkults kontor och pysslade glad om de gamla byborna på Vallänge servicehus, ett fint sätt att förstå människorna och andan här. Samma år iklädde jag mig bondpigekläder till jubileum på vackra Gålsjö Bruk, förundrades av Frankenstein med endast en mer i publiken utom mig och pappa en iskall vinterkväll på Sunnersta bio, tappade andan av lilla Lalehs stora stämma på Holmgång, red barbacka på bergstopparna och lärde mig köra bil på grusvägarna. Fotograferade förstrött och visste plötsligt var livet skulle fortsätta med mig.

Efter många år i Köpenhamn och Berlin dansar det vidare i Himalaya, men oansett var jag rör mig i världen återvänder jag gärna till Offer för att gå vilse i blåbärsskogen i ösregn utan hink, meditera ut storstadslivets förvirring sittandes mitt i Högforsåns vattenfall, visa upp horisonten för en ny vän eller bara lyssna på nötkråkan. Finna min själ, och minnas vad jag ska med resten av mitt liv. Om och om igen.

Ta hand om er och er fina natur och kultur! Landsbygden lever i Boteå. Tack för att jag får dela den.

Isabelle Ullman

Isabelle Ullman, f d Boteåbo